

Εργοστασιακή μόλυνση

William Cobbett: “ Η πρώτη, δεύτερη και τρίτη του Σεπτεμβρίου ήταν πολύ ζεστές μέρες. Οι εφημερίδες μας πληροφόρησαν ότι αρκετοί άνθρωποι κείτονταν νεκροί στα σπαρμένα χωράφια και αρκετά άλογα είναι πέσει νεκρά στα θερισμένα χωράφια και άλλοι καταμεσής του δρόμου. Ακόμη, η θερμοκρασία δεν ξεπερνούσε εκείνες τις μέρες τους 48° βαθμούς κελσίου σε όλη την διάρκεια της μέρας. Πως, λοιπόν, πρέπει να ήταν η κατάσταση των φτωχών παιδιών που μοχθούσαν 14 ώρες την μέρα, σε μία μέση θερμοκρασία των 28 βαθμών κελσίου; Μπορεί κάποιος άνθρωπος, με καρδιά και με μυαλό στο κεφάλι του, να αποφύγει να βρίσει αυτό το σύστημα που παράγει τόση σκλαβιά και τόση ψυχρότητα.”

Frank Forest: “ Μια βδομάδα αφού έγινα παιδί του μύλου, κυριεύθηκα με μία βαριά, δυνατή ασθένεια, που αποτελούσε μια μικρή διαφυγή σε αυτούς που πρώτη φορά γίνονταν εργάτες εργοστασίου. Η αιτία της αρρώστιας, γνωστή ως “πυρετός του μύλου” είναι η μολυσμένη ατμόσφαιρα που προκαλείται σε κλειστό χώρο μέσω της αναπνοής, σε συνδυασμό με την θερμοκρασία και τα κατάλοιπα από γράσο, λάδι και βενζίνης που χρειαζόταν για τον φωτισμό της επιχείρησης.”

William Dodd: “ Μια κύρια πηγή αρρώστιας για τους υπαλλήλους του εργοστασίου είναι η σκόνη και ο ασβέστης ο οποίος βρίσκεται συνεχώς στον αέρα. Το δέρμα των ζώων μουσκεύονταν με ένα δυνατό διάλυμα από ασβέστη. Ο ασβέστης αναμειγνύονταν με μαλλί και τρίχες. Περνούσε μέσα από το χωνευτήρι από το να το τινάξεις από πάνω με ασβέστη και σκόνη. Το αποτέλεσμα είναι δυσκολία στην αναπνοή, άσθμα κλπ.”

Edward Baines: “Ο ήχος και το στροβίλισμα της μηχανής, οποίος ήταν δυσάρεστος και ενοχλητικός για κάποιον παρατηρητή που δεν ήταν συνηθισμένος σε τέτοια σκηνή, δεν παράγει την παραμικρή παρενόχληση στην συνήθεια των εργαζομένων μέσα σε αυτό το περιβάλλον. Το μόνο πράγμα που κάνει την εργοστασιακή δουλειά δύσκολη είναι ότι είσαι έγκλειστος για πολλές ώρες και είσαι στερημένος από καθαρό αέρα: Αυτό τους κάνει χλωμούς και μειώνει την ενέργεια του, αλλά σπάνια προκαλεί ασθένεια. Οι λεπτές τρίχες από το βαμβάκι που πέφτουν στο δωμάτιο αναγνωρίζονται, ακόμη και από κάποιον γιατρό, ότι δεν είναι επιβλαβείς στα νέα άτομα. “

Andrew Ure: “ Σε μια πρόσφατη εκδρομή μου μέσα από τις εργοστασιακές περιοχές παρατήρησα δεκάδες χιλιάδες από γέρους, νέους και μεσήλικες και από τα δύο φύλα να εξασφαλίζουν άφθονο φαγητό, ρουχισμό και χώρους διαμονής χωρίς να διαθέτουν πόρους και στεγάζονταν παράλληλα από τον ήλιο του καλοκαιριού και τον παγετό του χειμώνα, σε δωμάτια πιο καθαρά και υγιεινά από αυτά της μητρόπολης στα οποία η νομοθετική εξουσία και ο μοντερνισμός της αριστοκρατίας επιβάλλονταν.”